

bestendig gestempeld

rond onze tong wond hij een nieuwe taal
die krachtig werd aangespannen
zodat haar pasgeboren begrippen
ons nooit zouden kunnen ontgroeien

we schrokken de beginselen zo binnen
geserveerd op eenzijdige papieren
we kauwden ze gretig tot een dunne brij
en gaven ze betekenis in ons zijn

waar het duister onbewogen bleef
werd een schemerspel gecreëerd
in de kille kenniskamer
wordt nu een vurige tango gedanst

we zouden bijna gaan geloven
dat de stempel zal vervagen
ons herinnerend aan de tijd
die ons schaamteloos heeft ingehaald

maar de werkelijkheid is anders
wie de fundamenten legt zal blijven
en wordt onvermijdelijk het geraamte
waarop we verder zullen bouwen

wie overlevert overleeft zichzelf
en leeft eeuwig in anderen

Esohe Weyden